

Opinia Komitetu Regionów „Wspieranie inwestycji publiczno-prywatnych krokiem w kierunku naprawy gospodarki i długoterminowej zmiany strukturalnej: zwiększanie znaczenia partnerstw publiczno-prywatnych”

(2011/C 15/05)

KOMITET REGIONÓW

- Zwraca uwagę, że PPP nie powinny być traktowane przede wszystkim jako możliwość krótkoterminowego finansowania, lecz postrzegane w perspektywie cyklu życia, od etapu planowania, projektowania, finansowania i budowy do etapu działalności, z uwzględnieniem łącznych kosztów przypadających w ciągu całego czasu trwania projektu, jako że umowy niekiedy podpisywane są nawet na okres do 30 lat.
- Uważa, że PPP nie są uniwersalnym rozwiązaniem dla każdej sytuacji, należy zatem w przypadku każdego projektu, każdej usługi publicznej i każdej innowacji z osobna sprawdzić, czy zawarcie partnerstwa z sektorem prywatnym wniesie wartość dodaną.
- Sądzi, że jest za wcześnie na uregulowanie koncesji na usługi przez Komisję. Jeśli jednak Komisja mimo wszystko zdecydowałaby, że koncesje na usługi powinny być objęte dyrektywą w sprawie zamówień publicznych, to jest niezbędne, by uregulowania były tak proste i elastyczne, jak to tylko możliwe. W takim przypadku przyjęte uregulowania powinny się wzorować na uregulowaniach dyrektywy w sprawie koncesji na roboty budowlane, w żadnym wypadku zaś na uregulowaniach dotyczących udzielania zamówień na usługi.

Sprawozdawca:	Catarina SEGERSTEN LARSSON (SE/PPE), członek Rady Regionu Värmland
Dokument źródłowy:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Wspieranie inwestycji publiczno-prywatnych krokiem w kierunku naprawy gospodarki i długoterminowej zmiany strukturalnej: zwiększanie znaczenia partnerstw publiczno-prywatnych” COM(2009) 615 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że UE i państwa członkowskie realizują ambitne plany naprawcze mające na celu stabilizację sytuacji w sektorze finansowym i zmniejszenie wpływu kryzysu finansowego i gospodarczego na obywateli i realną gospodarkę. Zarazem chciałby podkreślić, jak ważne jest zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych.

2. Jest też zdania, że w kontekście działań naprawczych partnerstwa publiczno-prywatne (PPP) mogą oferować skuteczne sposoby realizacji projektów inwestycyjnych w obszarze infrastruktury, świadczenia usług publicznych oraz wprowadzania szerzej zakrojonych innowacji.

3. W związku z tym zwraca uwagę, że PPP nie powinny być traktowane przede wszystkim jako możliwość krótkoterminowego finansowania, lecz postrzegane w perspektywie cyklu życia, od etapu planowania, projektowania, finansowania i budowy do etapu działalności, z uwzględnieniem łącznych kosztów przypadających w ciągu całego czasu trwania projektu, jako że umowy niekiedy podpisywane są nawet na okres do 30 lat.

4. Uważa, że PPP nie są uniwersalnym rozwiązaniem dla każdej sytuacji, należy zatem w przypadku każdego projektu, każdej usługi publicznej i każdej innowacji z osobna sprawdzić, czy zawarcie partnerstwa z sektorem prywatnym wniesie wartość dodaną.

5. Wzywa samorządy lokalne i regionalne, by starannie zbadały wszelkie możliwe rozwiązania finansowe, takie jak programy transgranicznego leasingu infrastruktury publicznej oraz inne wspólne projekty PPP, które już zaczęły realizować bądź które ewentualnie przewidują w przyszłości. Miałyby to na celu uniknięcie nieprzyjemnych niespodzianek i poważnych skutków dla ich budżetów.

6. Stwierdza, że możliwości finansowania różnią się w zależności od państwa członkowskiego. W niektórych krajach

samorządy lokalne mogą np. same zaciągać kredyty i realizować poważne inwestycje. Jest zdania, że ze względu na takie różnice warunków PPP mogą być tworzone tylko w określonych przypadkach w celu efektywniejszego zarządzania finansami publicznymi i skuteczniejszego realizowania kompleksowych projektów.

7. Sądzi, że PPP mogą stanowić skuteczną formę zarządzania publicznymi inwestycjami, ale to do władz lokalnych i regionalnych powinna należeć ocena, jakie metody są najwłaściwsze w przypadku poszczególnych projektów, usług publicznych i innowacji. Istotnym warunkiem wstępnym związanym z tworzeniem PPP jest ustalenie, kto lub jaka grupa partnerów w pierwszej kolejności będzie w stanie ponieść różne rodzaje ryzyka.

8. Jest przekonany, że fundusze strukturalne albo Europejski Bank Inwestycyjny mogą, pod pewnymi warunkami, dostarczyć środki, które można wykorzystać na wsparcie projektów dotyczących partnerstw publiczno-prywatnych.

9. Podziela opinię, że PPP mogą stanowić środek do stawienia czoła problemom spowodowanym zmianą klimatu oraz przyczynić się do poprawy sytuacji przemysłu europejskiego i sektora publicznego pod względem wzrostu i zatrudnienia.

10. Uważa, że istotne jest zapewnienie małym i średnim przedsiębiorstwom lepszych możliwości udziału w PPP, jako że są one niedocenianym często czynnikiem wzrostu gospodarczego i tworzenia trwałych miejsc pracy.

11. Wskazuje, że samorządy lokalne i regionalne najlepiej potrafią ocenić, jak powinny być finansowane usługi publiczne. Zwraca uwagę na różnorodne zadania gmin i regionów, ponieważ oprócz organizacji i nadzorowania działalności gospodarczej oraz kierowania nią jednostki te odpowiadają także za własne operacje wewnętrzne. Władze lokalne i regionalne muszą ustalać jasne cele związane z interesem publicznym, określać jakość oferowanych usług i politykę cenową w ich zakresie oraz kontrolować realizację celów.

12. Stwierdza, że pojęcie partnerstwa jest obecnie interpretowane o wiele szerzej, niż pierwotnie zakładano, dlatego proponuje, by w przyszłości jaśniej definiować partnerstwo publiczno-prywatne, tak by obejmowało ono długoterminowe stosunki, wspólne podejmowanie ryzyka oraz znaczne zaangażowanie finansowe. Uważa zatem, że niezwykle ważne jest konkretniejsze określenie pojęcia partnerstwa publiczno-prywatnego, aby zapoczątkować rzeczową debatę nad możliwymi przyszłymi działaniami wspólnotowymi.

Uwagi Komitetu Regionów na temat pięciu głównych działań zaproponowanych przez Komisję na rok 2010

Propozycja Komisji dotycząca grupy ds. PPP

13. Jest zdania, że ze względu na rosnącą liczbę PPP istotne jest utworzenie systemu międzynarodowego wsparcia oraz międzynarodowej wymiany doświadczeń. Podkreśla jednak stanowczo, że realia w poszczególnych państwach członkowskich są różne i że sukces partnerstwa zależy od tego, czy będzie ono tworzone w zgodności z warunkami lokalnymi i regionalnymi. Uważa zatem, że w każdym państwie członkowskim należy zapewnić wsparcie i fachową wiedzę.

14. Uważa, że jeśli na poziomie Unii powstanie odpowiedni organ lub grupa, koniecznie powinien w nim być reprezentowany szczebel lokalny i regionalny, a KR powinien mieć możliwość powoływania przedstawicieli szczebla lokalnego i regionalnego do tego gremium.

Propozycja Komisji dotycząca współpracy z EBI w celu zwiększenia puli środków finansowych dostępnych dla projektów PPP

15. Jest zdania, że w wypadku realizacji większych inwestycji należy stale zwracać uwagę na to, by samorzady lokalne i regionalne oraz przedsiębiorstwa prywatne nie znalazły się ostatecznie w sytuacji uniemożliwiającej spłatę zobowiązań, ponieważ z partnerstwami wiążą się zobowiązania ekonomiczne o bardzo długiej perspektywie. Postrzega fundusze strukturalne UE jako istotny atut dla PPP. Sądzi, że EBI powinien wносить coraz większy wkład w tworzenie warunków sprzyjających rozwojowi skutecznych i innowacyjnych partnerstw.

Propozycja Komisji, zgodnie z którą dokona ona przeglądu odpowiednich zasad i praktyk, aby zagwarantować równe traktowanie podczas przydzielania funduszy wspólnotowych

16. Docenia starania Komisji mające na celu zagwarantowanie na poziomie Unii, że przy udzielaniu zamówień publicznych i koncesji stosowane będą zapisane w traktacie zasady, takie jak przejrzystość, równe traktowanie, proporcjonalność i wzajemne uznawanie.

17. Komisja mogłaby poczynić większe starania, aby w ramach prawa zamówień publicznych stworzyć możliwości zawierania PPP.

Zamiar Komisji dotyczący zaproponowania bardziej skutecznych ram prawnych w obszarze innowacji, obejmujących możliwość uczestnictwa UE w podmiotach prawa prywatnego i bezpośredniego inwestowania w konkretne projekty

18. Uważa, że sprawa udziału UE w podmiotach prawa prywatnego lub zagadnienie inwestycji bezpośrednich w konkretne projekty powinny zostać dokładniej przedyskutowane i wyjaśnione, jak również należy przeprowadzić „test pomocniczości”, zanim on sam będzie mógł zająć uzasadnione stanowisko w tych kwestiach.

Propozycja Komisji, zgodnie z którą na podstawie przygotowywanej oceny skutków opracuje ona wniosek w sprawie instrumentu legislacyjnego dotyczącego koncesji

19. Sądzi, że jest za wcześnie na uregulowanie koncesji na usługi przez Komisję. Jeśli jednak Komisja mimo wszystko zdecydowałaby, że koncesje na usługi powinny być objęte dyrektywą w sprawie zamówień publicznych, to jest niezbędne, by uregulowania były tak proste i elastyczne, jak to tylko możliwe. W takim przypadku przyjęte uregulowania powinny się wzorować na uregulowaniach dyrektywy w sprawie koncesji na roboty budowlane, w żadnym wypadku zaś na uregulowaniach dotyczących udzielania zamówień na usługi.

20. Zwraca uwagę, że przyszły rozwój sytuacji w dziedzinie PPP nie może ograniczać możliwości zatrudniania osób o szczególnych potrzebach. Jest to także zgodne z aktualnym orzecznictwem ETS.

Bruksela, 5 października 2010 r.

Przewodnicząca
Komitetu Regionów
Mercedes BRESSO